

[Brixtofte]

boligbyggeri. Det var en interessant oplysning, hr. Arne Bjerregaard kom med.

Hr. Erhard Jakobsen talte om, at man nu for første gang havde uændret lejeværdi i en række år. Det er ikke rigtigt; tværtimod har man nu for første gang en automatisk stigning i lejeværdien som følge af, at vurderingsgrundlaget skal vurderes op hvert år automatisk i takt med udviklingen i ejendomspriserne.

Dernæst er det sådan, at selv når man tager højde for en nedsættelse af grundskyldpromillerne, hr. Arne Bjerregaard – for det er indlagt i beregningerne – vil byrden af ejendomsskatterne efter skat fordobles som følge af, at dette vedtages.

Jeg forstår, at der er glæde i CD og kristeligt folkeparti og andre steder, når VS går op og siger, at dette her er en gave til parcelhusejerne. Dette forslag er en tilstrækkelig straf mod parcelhusejerne efter SFs vurdering, ikke efter VS' – dér fik vi en lille anskuelsesundersøgning i forskellen mellem de to partier – og derfor stemmer SF for. Jeg må erkende, at det ikke er tilstrækkeligt for VS til, at de også stemmer for, men det er tilstrækkeligt for SF.

Til allersidst: der var en bemærkning i hr. Erhard Jakobsens store politiske tale, som jeg bed mærke i. Efter at hr. Erhard Jakobsen havde beskrevet alle de voldsomme ting, der ville ske, f. eks. at kommunisterne ville vælte ind, hvis vi fik folketingsvalg, og alle de andre ulykker, der ville ske, sagde hr. Erhard Jakobsen: i denne sammenhæng er dette en lille sag. Mon ikke dette, at denne sag – parcelhusejernes sag – er blevet en lille sag, bedre end noget andet udtrykker forskellen i forhold til tidligere tiders holdning?

Formanden:

Vi bliver nødt til at følge ordførerrækken nu, for alle er lige ivrige efter at komme til hele tiden.

Glistrup (FP):

For at bruge et rammende nudansk udtryk, var det, skatteministeren gjorde med den tale, han holdt, at han meldte sig ganske og aldeles totalt ud af den danske virkelighed. Skatteministeren gjorde ikke blot som de andre admiraler, der stod til søs, og som satte klappen for det blinde øje, nej, han sat-

te simpelt hen klappen for samtlige de øjne, han måtte være i besiddelse af, og så sprang han ud i sine fuldstændig vilde betragtninger. F. eks. ytrede ministeren noget i retning af: ja men hvad kan det forhold, at man mister fradragsretten på ejendomsskatter, dog betyde i retning af, at folk ikke kan komme til at bo i parcelhuse? Men den danske politiske virkelighed og det danske samfunds virkelighed er, at parcelhusfolket, særlig den gruppe, der har brug for at bo i parcelhuse, nemlig mennesker fra 25 års alderen til 40 års alderen, i øjeblikket er så hårdt spændt for med de olieafgifter, transportfradragsbegrænsninger, lejeværdibeskatninger og alle andre ting, regeringen har gennemført, at den omstændighed, at man nu yderligere tager fradragsretten for ejendomsskatter fra dem, i masser af tilfælde vil blive det helt afgørende moment, der totalt vælter læsset; hvor gerne de end ønsker at give deres børn en sund opvækst, må de simpelt hen flytte tilbage til Vesterbro-baggården eller aldrig komme væk fra Vesterbro-baggården, fordi man altså nu tager fradragsretten for ejendomsskatter væk.

Så fortsatte skatteministeren i sit blindraveri og sagde: det kan ikke have nogen særlig indflydelse på boligbyggeriet, for når man ser det i sammenhæng med, at man nedsætter de amtskommunale grundskyldpromiller med nogle stykker inden for de næste par år, går det såmænd lige op i forhold til boligbyggeriet. Ja men har skatteministeren ikke opdaget, at når man skal disponere med henblik på sådan noget som, at man vil bygge eller købe et parcelhus, så ser man ikke bare på et år eller to, så er det en betragtning, som går 10, 15 år frem i tiden, og enhver ved, med de spor der skræmmer fra VKR-regeringens tid, at når man ophæver en skattefradragsret, bruger man meget hurtigt anledningen til at lade beskatningsprocenterne vokse op i et enormt omfang. Det gjorde salling hr. Poul Møller, og jeg tror ikke, at hr. Mogens Lykketoft kan handle anderledes som skatteminister i en tid, hvor vi har de kæmpecifrede, snart trecifrede, milliardunderskud på de offentlige budgetter.

Derfor må enhver sige til sig selv, at man ikke vil gå ind i boligbyggeri, når man må se i øjnene, hvad det er for en skatteplyndring, man ligger åben for, når man ikke længere har den beskyttelse, som der ligger i fradragsretten.